

Sygn. akt VI U 290/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodnicząca:	SSO Monika Miller-Młyńska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Monika Czaplak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 listopada 2017 r. w S.

sprawy A. C. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek odwołań A. C. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 19 stycznia 2017 roku oraz 8 lutego 2017 roku, znak (...)

I. zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje A. C. (1) prawo do emerytury pomostowej, poczynając od 30 listopada 2017 roku;

II. oddala odwołania w pozostałym zakresie;

III. odstępuje od obciążania organu rentowego kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., po rozpatrzeniu wniosku A. C. (1) z 5.12.2016r., decyzją z dnia 19 stycznia 2017 roku odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej, wskazując, że nie udowodnił on okresu pracy w szczególnych warunkach wynoszącego co najmniej 15 lat, a nadto po dniu 31.12.2008r. nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych i nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych organ rentowy nie uwzględnił A. C. okresów zatrudnienia:

1. od 5.07.1989 r. do 30.11.1991 r., wyjaśniając, że pracodawca nie określił charakteru wykonywanej pracy ściśle wg rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983r., a ponadto świadectwo pracy w warunkach szczególnych zawiera nieprawidłową podstawę prawną,

2. od 7.12.2006 r. do 31.12.2008 r., wskazując, że dotyczące tego okresu świadectwo pracy w warunkach szczególnych zawiera nieprawidłową podstawę prawną,

3. od 1.01.2009 r. do 31.12.2009 r., podnosząc, że ten okres nie został wystarczająco udowodniony.

Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku organ przyjął za udowodnione przez A. C. okresy: nieskładkowe w wymiarze 4 m-cy i 8 dni, składkowe w wymiarze 41 lat, 8 miesięcy i 24 dni, tj. łącznie 42 lat, 1 miesiąc i 2 dni. Organ rentowy wskazał natomiast, że ubezpieczony udowodnił jego zdaniem tylko 11 lat, 8 miesięcy i 13 dni pracy w warunkach szczególnych.

A. C. (1) odwołał się od powyższej decyzji, domagając się ponownej weryfikacji złożonych przez siebie dokumentów i przyznania mu prawa do emerytury pomostowej.

Po złożeniu odwołania decyzją z 8 lutego 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. zmienił decyzję z 19.01.2017r. w zakresie uzasadnienia odmowy prawa do emerytury pomostowej oraz łącznego stażu pracy i pracy w warunkach szczególnych. Istota zarzutów organu rentowego pozostała przy tym niezmieniona. Zmianie uległ natomiast ustalony przez ZUS łączny staż pracy A. C. – uznano, że udowodnił on okresy: nieskładkowe w wymiarze 4 m-cy i 8 dni, składkowe w wymiarze 42 lat 3 m-cy i 20 dni, tj. łącznie 42 lata 7 m-cy i 28 dni. Organ rentowy wskazał nadto, że ubezpieczony udowodnił wyłącznie 13 lat 9 miesięcy i 6 dni pracy w warunkach szczególnych (a więc nadal mniej niż wymagane prawem minimum 15 lat).

A. C. (1) odwołał się do sądu także i od tej decyzji, domagając się jej zmiany i przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, a nadto zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych. Ostatecznie sprecyzował, iż domaga się przyznania prawa do świadczenia od dnia osiągnięcia wieku 60 lat.

Organ rentowy wniósł o oddalenie obu odwołań.

Postanowieniem z 12 kwietnia 2017 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie połączył sprawy z obu ww. odwołań A. C. (1) do łącznego rozpoznania i wyrokowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. (1) urodził się (...). Wniosek o emeryturę pomostową złożył w organie rentowym 5 grudnia 2016 roku.

W tym czasie legitymował się przebytym okresem ubezpieczenia (okresy składkowe i nieskładkowe) w łącznym wymiarze 42 lat, 7 miesięcy i 28 dni.

W okresie ubezpieczenia A. C. wykonywał pracę w warunkach szczególnych w myśl art. 4 ustawy pomostowej w szczególności w okresach: od 8.09.1975 r. do 29.05.1976r., od 1.06.1976 r. do 25.09.1976 r., od 16.10.1995 r. do 28.02.1998 r., od 2.03.1998 r. do 31.12.1998 r., od 1.01.1999 r. do 30.11.2006 r., od 7.12.2006 r. do 31.12.2008 r. (z wyłączeniem okresów przebywania na zasiłkach chorobowych, urlopach bezpłatnych i budowie eksportowej), tj. łącznie przez 13 lat, 9 miesięcy i 6 dni.

Niesporne, a nadto dowody:

- wniosek o emeryturę - k. 1-4 plik I akt ZUS;
- karta przebiegu zatrudnienia - k. 42, plik I akt ZUS;
- świadectwa pracy i świadectwa pracy w warunkach szczególnych – w aktach ZUS.

W dacie złożenia wniosku o emeryturę pomostową A. C. (1) pozostawał w stosunku pracy ze spółką (...) z siedzibą w P., gdzie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza, nieprzerwanie począwszy od 7.12.2006 r. Łączący ich stosunek pracy ustał z dniem 29.11.2017 r. na mocy porozumienia stron.

Dowody:

- świadectwo pracy z 29.11.2017 r. - k. 124-126 akt sprawy;
- zeznania A. C. w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 131 akt sprawy.

Od 1984 roku A. C. (1) posiadał uprawnienia spawalnicze, które sukcesywnie aktualizował oraz poszerzał.

W okresie od 5.07.1989 r. do 30.11.1991 r. był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...) J. K., na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego. W czasie tego zatrudnienia A. C. (1) wykonywał wyłącznie prace spawalnicze; jego pracodawca realizował wówczas m.in. zamówienia dla (...) -1 ze S., wykonując metalowe wiatrolapy, barierki, balustrady, kotwy. Przy ich wykonywaniu niezbędne było spawanie, dlatego też A. C. wówczas stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako spawacz przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowo-wodorowym, tj. pracę o jakiej mowa w wykazie A, dział XIV poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Z kolei w okresie od 1.12.1993 r. do 31.03.1994 r. A. C. (1) był zatrudniony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie Usługowo-Handlowo-Produkcyjnym (...) D. S. w P., gdzie również wykonywał prace spawacza wg wykazu A dział XIV poz. 12 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W czasie tego zatrudnienia ubezpieczony zajmował się m.in. spawaniem kontenerów (spawał ramy) oraz spawaniem dachu, schodów w wieżowcu przy ul. (...) w S..

Następnie, w okresie od 1.01.2009 r. do 31.12.2009 r. A. C. (1) pracował w (...) sp. z o.o. w P., gdzie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją, wymienione w ustawie z 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (załącznik nr 1 do tejże ustawy, poz. 28). W tym czasie A. C. na stałe (przez okres jednego roku) został skierowany wyłącznie do prac przy spawaniu konstrukcji, która składała się z bel o długości 50 metrów i szerokości 1,5 – 2 metrów. Wykonywał wówczas spoiny spawając metodą (...), pracując przez cały czas wewnątrz owych bel. Wykonywanie pracy tego rodzaju w tym okresie było związane z podpisaniem przez spółkę (...) kontraktu na wykonywanie takich właśnie prac.

Pracodawca A. C. zgłosił w ZUS fakt wykonywania przez ubezpieczonego w roku 2009 pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

Dowody:

- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 23.02.2011 r. - k. 9 plik I akt ZUS;
- świadectwo pracy – duplikat z 23.02.2011 r.- k. 20 akt sprawy;
- kserokopia książeczki spawacza - k. 46-48 akt sprawy;
- świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 26.01.2017 r. - k. 40 plik I akt ZUS, k. 3 akt sprawy;
- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 29.06.2016 r. - k. 15 plik I akt ZUS;
- świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 26.01.2016 r. wraz z wyjaśnieniami - k. 3 akt sprawy;

- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 25.01.2017 r. - k. 39 plik I akt ZUS;
- świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych z 29.11.2017 r. - k. 127 akt sprawy;
- pismo spółki (...) z 19.04.2017 r. wraz z wykazem pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach oraz zgłoszeniami (...) P (...)k. 57-86 akt sprawy;
- rysunek techniczny i zdjęcia - k. 26-32 akt sprawy;
- zeznania A. C. (1) w wersji elektronicznej oraz protokół – k. 109 akt sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się ostatecznie uzasadnione.

Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami prawo do emerytury pomostowej mają osoby, które urodziły się po 31 grudnia 1948 roku i wykonywały pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przez okres co najmniej 15 lat. Co do zasady uwzględnia się przy tym zarówno okresy, w których były wykonywane prace w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów obowiązujących przed 1 stycznia 2009 roku, jak też okresy, w których wykonywane były prace w warunkach szczególnych (lub w szczególnym charakterze), ale tylko te wymienione w nowych wykazach prac, stanowiących załącznik do ustawy o emeryturach pomostowych. Okresy te są sumowane. Szczegółowo warunki nabywania prawa do emerytury pomostowej określają przepisy ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (tekst jednolity: Dz. U z 2017 roku, poz. 664), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2009 roku.

Zgodnie z treścią przepisu art. 4 tejże ustawy, prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W art. 3 ustawy wskazano zarazem, że prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Ponadto w ustawie zaznaczono, że za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy prace, o których mowa w ust. 1 lub 3 w pełnym wymiarze czasu pracy (art. 3 ust. 4 i 5), a nadto osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (art. 3 ust. 7).

Z kolei stosownie do treści art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 r., poz. 1383) za pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach uważa się pracowników zatrudnionych przy pracach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagających wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. Przy czym rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których tym osobom przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych (art. 32 ust. 4 cytowanej ustawy), tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Zgodnie z § 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. W świetle § 2 ust. 2 rozporządzenia zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji. Należy jednak podkreślić, że zgodnie z praktyką i orzecznictwem w postępowaniu przed sądem okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przewidziane rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, mogą być ustalane także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia z zakładu pracy (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 1984 roku, III UZP 6/84, Lex nr 14625).

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie była kwestia ustalenia, czy A. C. (1) spełniał warunki niezbędne do przyznania mu prawa do emerytury pomostowej. W szczególności w toku sprawy sąd badał, czy legitymował się on wymaganym przez prawo 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych lub dotychczasowych przepisów. Sąd miał przy tym na uwadze to, że niewątpliwie w dacie wydania obu zaskarżonych decyzji ubezpieczony pozostawał w stosunku pracy ze spółką (...) z siedzibą w P., gdzie zatrudniony był w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku spawacza, począwszy od 7.12.2006 r. Ów stosunek pracy ustał dopiero z dniem 29.11.2017 r., na mocy porozumienia stron, co wprost wynika z przedłożonego do akt na ostatniej rozprawie świadectwa pracy. A zatem, dopiero w dacie wyrokowania, ubezpieczony spełnił jedną z przesłanek wymaganych do przyznania emerytury pomostowej, związaną z niepozostawaniem w zatrudnieniu pracowniczym. Powyższe nie czyniło jednak wcale koniecznym oddalenia odwołania z powołaniem się na to, że zaskarżona decyzja w dacie jej wydawania była prawidłowa. Prowadziłoby to bowiem do faktycznego pominięcia treści przepisu art. 316 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, nakazującego sądowi cywilnemu (a takim sądem jest także sąd pracy i ubezpieczeń społecznych) branie pod uwagę stanu rzeczy istniejącego w dacie zamknięcia rozprawy. W orzecznictwie sądowym, w tym w szczególności orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalili się już bowiem poglądy, zgodnie z którym na podstawie tego właśnie przepisu sąd ubezpieczeń społecznych - kierując się względami ekonomii procesowej - może wyjątkowo zmienić decyzję organu rentowego i przyznać prawo do świadczeń z ubezpieczeń społecznych, jeżeli podstawą odmowy przyznania świadczenia w postępowaniu przed organem rentowym było niespełnienie któregoś z wymaganych prawem warunków, a w toku postępowania sądowego warunek ten został niewątpliwie spełniony (tak m.in. Sąd Najwyższy w wyrokach z 12 stycznia 2017 r., sygn. akt II UK 566/15 czy z 2 sierpnia 2007 r., sygn. akt III UK 25/07). Pogląd ten sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela. Ubezpieczony dopiero bowiem w toku procesu niewątpliwie spełnił jedną z przesłanek, tj. rozwiązał stosunek pracy. Powyższe zaktualizowało potrzebę zbadania spełnienia przezeń pozostałych przesłanek przyznania prawa do żądanego przez ubezpieczonego świadczenia.

W ocenie sądu, analiza zgromadzonego materiału dowodowego wbrew twierdzeniom organu rentowego prowadzi do wniosku, że wszystkie pozostałe przesłanki zostały przez ubezpieczonego spełnione, przy czym stan taki istniał już w dacie wydawania przez organ rentowy obu zaskarżonych decyzji.

Jak już wskazano powyżej, jednym z warunków nabycia prawa do emerytury pomostowej w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych jest posiadanie co najmniej 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze. W ocenie sądu poza uwzględnionym przez organ rentowy okresem zatrudnienia w warunkach szczególnych w wymiarze 13 lat, 9 miesięcy i 6 dni, A. C. (1) w warunkach szczególnych pracował także w Zakładzie (...) z siedzibą w P., na stanowisku spawacza elektrycznego i gazowego, co potwierdza świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z 23.02.2011 r. Już choćby dodanie tego okresu pracy (w wymiarze ponad dwóch lat) do okresu ustalonego przez ZUS powoduje, że A. C. (1) legitymuje się wymaganym 15-letnim stażem pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Według ustaleń sądu A. C. (1) pracował ponadto stale jako spawacz także w okresie od 1.12.1993 r. do 31.03.1994 r. w firmie (...) Zakładzie Usługowo – Handlowo – Produkcyjnym (...) w P. oraz od 1.01.2009 r. do 31.12.2009 r. - w spółce (...) w P., gdzie wykonywał prace bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze z utrudnioną wentylacją, a więc pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych.

W ocenie sądu charakter zatrudnienia ubezpieczonego we wskazanych wyżej okresach i rodzaj wykonywanych przez niego wówczas prac jednoznacznie wynikają z przedstawionej dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz aktach kontroli ZUS – w szczególności ze świadectw pracy, świadectw pracy w warunkach szczególnych i innych dokumentów jak wykaz pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach. Także dokumenty przedłożone w toku postępowania, w tym w szczególności książeczka spawacza, z której wynika posiadanie przez A. C. uprawnień spawalniczych począwszy od 1984 roku, potwierdzają faktyczny rodzaj pracy ubezpieczonego w spornych okresach i pozostają w korelacji z zeznaniami A. C. (1), który na rozprawie w dniu 14 września 2017 r. zeznał, iż stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace spawalnicze w ww. zakładach pracy. W ocenie sądu zeznania powoda są wiarygodne. Jest on bowiem niewątpliwie wysoko wykwalifikowanym spawaczem, posiadającym nie tylko podstawowe, ale i specjalistyczne uprawnienia spawalnicze. Nie sposób jest w takiej sytuacji przyznać, że kolejni zatrudniający go – na stanowisku spawacza – pracodawcy tych kwalifikacji nie wykorzystywali i zlecali mu wykonywanie innych prac, do których mogliby wszak zatrudnić inne osoby, płacąc im znacznie mniej niż ubezpieczonemu. Ubezpieczony więc w ocenie sądu przez cały czas we wskazanych wyżej okresach zatrudnienia wykonywał pracę spawacza, tj. pracę ujętą w wykazie A, dziale XIV poz. 12 przywoływanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów, tj. pracę przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowo-wodorowym. Ponadto – co istotne z punktu widzenia ustawy o emeryturach pomostowych – ubezpieczony po 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w warunkach szczególnych w rozumieniu tej właśnie ustawy. Jak bowiem wynika ze zgromadzonych w sprawie dokumentów przez cały rok 2009 stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w spółce (...) jako spawacz, wykonując pracę bezpośrednio przy spawaniu łukowym lub cięciu termicznym w pomieszczeniach o bardzo małej kubaturze, z utrudnioną wentylacją.

W rezultacie sąd uznał, iż ubezpieczony spełnił wszystkie przesłanki o jakich mowa w art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych. Urodził się bowiem po dniu 31 grudnia 1948 roku, pracował w szczególnych warunkach przez więcej niż 15 lat, osiągnął wiek 60 lat, ma okres składkowy i nieskładkowy wynoszący znacznie więcej niż wymagany minimalny okres 25 lat, przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, zaś po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu ustawy o emeryturach pomostowych i wreszcie - rozwiązał stosunek pracy.

Co za tym idzie, sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił obie zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał A. C. (1) prawo do emerytury pomostowej od 30 listopada 2017 roku, tj. od dnia następnego po rozwiązaniu przez ubezpieczonego stosunku pracy. O powyższym orzeczono w punkcie I. sentencji wyroku.

W pozostałym zakresie, w punkcie II. sentencji wyroku w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie zostało oddalone. Brak było bowiem podstaw do przyznania prawa do świadczenia od wcześniejszej daty, skoro ubezpieczony spełnił ostatnią przesłankę (rozwiązał stosunek pracy) dopiero 29 listopada 2017 roku.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 102 k.p.c., przyjmując, iż w rozpoznawanej sprawie wystąpiła sytuacja uzasadniająca odstępnie od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Mimo bowiem, że A. C. (1) formalnie proces wygrał, to jednak niewątpliwie obie zaskarżone decyzje były - w dacie ich wydawania – prawidłowe i uzasadnione. W tych bowiem datach ubezpieczony pozostawał bowiem w stosunku pracy, zatem - niezależnie od błędnego stanowiska ZUS, który kwestionował przepracowanie przez A. (...) lat pracy w warunkach szczególnych – ubezpieczony nie spełniał wszystkich warunków przyznania emerytury pomostowej. Z tych względów sąd odstąpił od obciążania organu rentowemu kosztami procesu, o czym orzekł w punkcie III. sentencji wyroku.